

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5772/2021
20.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Митић, адвокат из ..., против туженог Града Ниша, кога заступа Правобранилаштво града Ниша, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1171/2020 од 22.06.2021. године, у седници одржаној 20.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1171/20 од 22.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1171/20 од 22.06.2021. године.

Образложење

Исправљеном пресудом Основног суда у Нишу П 1721/19 од 19.02.2020. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете укупно исплати 72.000,00 динара и то: на име претрпљених физичких болова 36.000,00 динара и на име претрпљеног страха 36.000,00 динара са каматом од 19.02.2020. године до исплате; док је за износе преко досуђених до тражених износа тужбени захтев одбијен и за део исплате законске затезне камате за период од 14.09.2015. године до 19.02.2020. године. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 59.060,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1171/20 од 22.06.2021. године, ставом првим изреке одбијена је жалба туженог и потврђена исправљена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије не произлази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу

равноправности грађана, а ни потреба новог тумачења права. У конкретном случају ради се о парници за накнаду штете, у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Испитујућу дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредности 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 17.01.2018. године, а вредност предмета спора од 100.000,00 динара, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредности 3.000 евра. Поступак је спроведен по правилима у поступку о споровима мале вредности.

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија туженог није дозвољена према члану 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**